

UIT DE BLADEN

Label France

Het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken is de uitgever van het gratis magazine *Label France*, 'le magazine international de l'actualité française'. Als je 'label' op zijn Frans uitspreekt wordt de woordspeling meteen duidelijk. De oplage bedraagt 186.000 exemplaren, waarvan 84.000 in het Frans, 32.000 in het Engels, 20.000 in het Chinees, 12.000 in het Spaans, 12.000 in het Arabisch, 8.000 in het Japans, 8.000 in het Portugees, 6.000 in het Russisch en 4.000 in het Duits. Waarom het magazine juist in die talen verspreid wordt, blijft gissen, maar je zou er iets uit kunnen opmaken over de (politiek-culturele) interesse van Frankrijk voor bepaalde taalgebieden.

Nummer 59 (3de trimester 2005) van *Label France* bevat tien rubrieken.

Vu d'en France, waarin allerlei *faits divers* uit de *métropole* de revue passeren, variërend van de uitslag van een enquête waaruit bleek dat 85% van de Fransen bereid is een vrouw tot president te verkiezen, via het feit dat de Parijse burgemeester Bernard Delanoë heeft voorgesteld een brug te vernoemen naar Simone de Beauvoir, tot het plan van de *Bibliothèque nationale de France* om ruim 3,5 miljoen Franse krantenpagina's te digitaliseren en voor eenieder via internet toegankelijk te maken.

Ces Français qui réussissent, waar Dominique Langevin, een gelauwerde vrouwelijke wetenschapper wordt geportretteerd, naast Abdellatif Kechiche, een succesvol cineast van allochtone afkomst.

Culture, met berichten over films, pop, schilderkunst en mode, een staalkaart

over Brazilië (2005 is in Frankrijk *l'année du Brésil*) en een interview met actrice Isabelle Huppert (die ook al weer 51 is...). **Portraits** lijkt een beetje op *Double je* van Bernard Pivot: persoonlijkheden van buiten de *Hexagone* (Arielle Dombasle, actrice en Dee Dee Bridgewater, jazzzangeres) leggen uit hoe ze in Frankrijk het geluk hebben gevonden.

Lettres oogt qua titel wat saai, maar is dat bepaald niet. Om te beginnen wordt daarin de serie *Paris est à nous* gepresenteerd, met prikkelende titels als 'Où trouver le calme à Paris', 'Où trouver un Jules?' en 'Paris anti-stress'. Warm aanbevelen! Ook de gesignaleerde *Dictionnaire des jurons* (de « abomination » jusqu'à « zut ») is niet te versmaden. Tot slot een portret van Marie Ndiaye, *le Faulkner français*.

Présence française dans le monde. Wie weet nog dat de Fransen eeuwenlang een (economisch) bruggenhoofd (*les comptoirs français en Inde*) hadden in India? Luisteren naar het chanson *Chandernagor* van Guy Béart – wie kent hem nog? – geeft daar trouwens een interessant beeld van. Wat na 50 jaar van de Franse aanwezigheid daarvan over is, is het *Institut français de Pondichéry*, dat zich vooral toelegt op de indologie.

Le dossier vormt met negen artikelen het hart van het magazine en heeft in dit nummer als thema *Préserver l'avenir de la planète*. Het toont de inzet van Frankrijk voor behoud van het milieu op allerlei gebieden en het streven naar een *développement durable*. Zelfs bedreigde talen (wel 5.000 in 70 landen) krijgen aandacht.

Société bevat een beschouwing over het gegeven dat naar het oordeel van vele zwarte Fransen de erfenis van de slavernij nog lang niet is verdwenen, gelijke behandeling is nog ver te zoeken.

(Multi)médias belicht het succes van de Franse film wereldwijd. Uiteraard worden genoemd *Amélie Poulain* en *Les Choristes*, maar ook tv-producties als *Titeuf* – een tekenfilmheld – en het al langer bestaande *Fort Boyard*, ook op onze buis bekend. *Le regard de...* is een pagina met foto's van jonge fotografen, in dit geval van Yann Layma die zijn blik op China laat zien.

Label France is interessant, zeer gevarieerd, goed vormgegeven en zeker ook goed bruikbaar in het onderwijs aan allerlei doelgroepen, zoals bovenbouw havo/vwo en volwassenenonderwijs. Voor meer informatie, zie <www.france.diplomatie.fr/label_france>. AH ■

Marie Ndiaye. Uit: *Label France*